Lupte între... fraţi!

Nu e vorba de o... poantă gazetărească. In sala de lupte de sub tribuna stadionului Giuleşti, aproape jumătate din cei 60 de copii — viitori luptători — sînt fraţi. Ion Baciu l-a adus acum cîţiva ani pe Mihai; Viorel Marmara a venit la un moment dat în sală cu Gabriel, Alexandru şi Gheorghe; fraţii Şampek — Marin, Viorel şi Florin au venit... de mînă; Ion Cristiadis l-a prezentat nu de mult antrenorului Hitru pe mezinul, Constantin, iar Gheorghe Băiaşu — deşi mai mic de ani — l-a convins repede pe Costică.

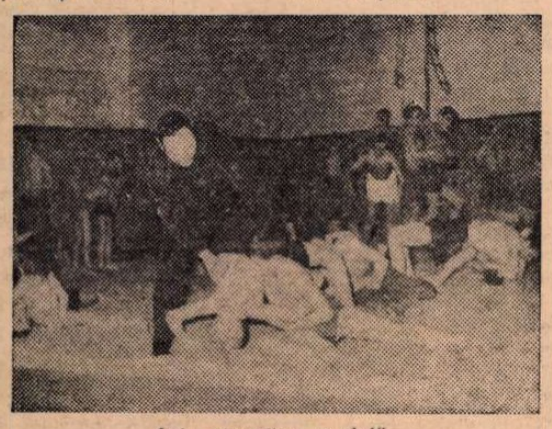

Azi exersăm „podul"...
Foto: S. Petrică

— In cîteva luni să vezi ce muşchi faci!

Cum s-ar zice, între fraţi n-a fost nevoie de prea multă muncă de lămurire. Dar să nu credeţi că puştii au venit la sală fără emoţii, că profesorul Dumitru Hitru i-a primit fără rezerve. Nu!... Selecţia s-a făcut şi încă o selecţie serioasă, în şcolile din cartier, precum şi în meciurile inter-străzi.

— Cîtă ambiţie mi-au dovedit aceşti copii, cîtă dîrzenie pentru a învinge, ne spune prof. Hitru. Ştiind că cei mai buni vor intra în secţia de lupte a clubului, copiii s-au luptat cum rar mi-a fost dat să văd. Din 120, cîţi s-au prezentat la meciurile de selecţie interstrăzi, au rămas în sală 60—70.

Iată-i, pe saltea, la antrenament, pe fraţii Băiaşu. Gigi are 12 ani, Costel 13. „Arbitru", Mihai Baciu, idolul puştilor din sală.

— Costel, hai să repetăm „cheia" simplă la cap. Priveşte întîi la mine cum se face.

Puştii sînt, cum se spune, ochi şi urechi. Îl respectă pe Baciu (deşi are 16 ani) pentru că ştiu de la antrenor că a venit la sală, ca şi ei, pe la 10—11 ani. Şi îl mai respectă pentru că Baciu a îmbrăcat anul acesta tricoul de campion al ţării la juniori.

R. CĂLĂRĂŞANU

La grădina zoologică

Reporterul: Ce v-a plăcut mai mult?
Vedeta: *„Leii"*
Transferomanul: *„Păsările"*
Baschetbalistul: *„Girafele"*
Portarul: *„Panterele"*

TITI GHEORGHIU
Vaslui

Mic dicţionar de sezon

Slalom: *Traseu birocratic: trebuie să treci pe la mai multe porţi!*

Banca penalizaţilor: *Loc de gîndire pentru cei care confundă gheaţa cu... ringul!*

Bob: *Trabant pe gheaţă*

Gheaţă: *Gazon congelat!*

Meci de verificare la fotbal: *Aperitivul returului.*

Patinoar natural: *teren pentru care trebuie multă apă şi... puţină iniţiativă.*

I. CHIVU

MAGAZIN Sportiv

„5 biografii sportive"

Ne-a căzut întîmplător în mîini o cărţulie intitulată simplu: „5 BIOGRAFII SPORTIVE". A fost editată la Petroşeni, sub auspiciile asociaţiei sportive Jiul Petrila şi cuprinde, redate de pana înzestrată a lui I. Bogdan, biografiile a cinci dintre jucătorii care au făcut faimă fotbalului din Valea Jiului. Cine nu-şi aminteşte de portarul **Crisnic**, de fundaşii **Romoşan** şi **Vasiu**, de mijlocaşul **Farkaş II** sau de înaintaşul **Gabor**? Lor le este închinată această carte.

Dar nu numai lor: tuturor fotbaliştilor din ţara noastră, care pot înţelege din exemplul acestor cinci sportivi din Valea Jiului ce înseamnă dragostea pentru culorile clubului, ce înseamnă să pui pasiune în tot ceea ce faci, să fii totdeauna un entuziast. Multă dreptate are Romoşan cînd spune că **„jucătorii trebuie să fie păstrunşi de respect faţă de spectatori. Biletul de intrare reprezintă un contract cu spectatorii. De aceea, fotbaliştii trebuie să se pregătească pentru a-l respecta, oferind spectacole plăcute. Altfel, publicul îşi retrage simpatia şi încrederea acordată echipei — elemente de care jucătorii au absolută nevoie".**

Toţi cinci s-au retras în 1963 din activitatea sportivă. In oraşul lor sînt cetăţeni respectaţi: **Aurel Crişnic, Emeric Farcaş (II)**, şi **Gh. Romoşan** sînt ingineri, **Petre Vasiu** tehnician, iar **Victor Gabor** e antrenor.

Scriam mai de mult în ziarul nostru despre „promoţia Jiului". A fost o promoţie valoroasă. E ceea ce scot în relief şi cele „5 biografii sportive".

MIRCEA TUDORAN

Moneda – fotbal...

Să nu credeţi cumva că e vorba de vreo... monedă emisă de F.I.F.A. sau de vreo medalie jubiliară. Este un jeton de nichel destinat arbitrilor de fotbal care se folosesc de el cînd „aruncă cu banul", înainte de meci, pentru alegerea terenului.

Asemenea monede... universale folosesc, în special, arbitrii internaţionali. După cum ne spunea arbitrul Mihai Popa, aceste jetoane, care au gravate pe o parte o minge, iar pe cealaltă conturul unui teren de joc, n-au fost emise de F.I.F.A. sau de alt for fotbalistic, ci au fost confecţionate de unii arbitri care au vrut astfel să uşureze formalitatea tragerii la sorţi. Căpitanii celor două echipe pot alege: mingea sau terenul...

Pe jos, în jurul lumii...

De curînd l-am întîlnit la Iaşi pe americanul Lloyd Morrison, absolvent al Conservatorului din New York.

— Sînt aproape cinci ani, ne-a spus el, **de cînd am pornit să străbat cele 5 continente. Puteam folosi pentru aceasta mijloace moderne de transport. Am preferat, însă, să devin globtroter. Aşa pot cunoaşte mai bine, nu numai locurile dar şi oamenii care le locuiesc.**

Aflăm în continuare că temerarul sportiv, pornit în iunie 1959 din S.U.A., a vizitat pînă în prezent peste 20 de ţări. El are amintiri de drumeţie din Franţa, Olanda, Uniunea Sovietică, Austria, Elveţia, Liban, Siria, Canada etc.

In ţara noastră a fost oaspetele studenţilor clujeni, a poposit la Braşov, Sibiu, a vizitat Valea Prahovei, petrecînd „un revelion de neuitat" la Sinaia, a cunoscut panorama nouă a Iaşului şi monumentele sale arhitectonice şi a petrecut cîteva zile în Capitală.

— Bucureştiul, ne-a spus Lloyd Morrison, **este un oraş minunat, iar oamenii lui sînt veseli şi plini de amabilitate. Plec în Ungaria, apoi în Cehoslovacia. In continuare paşii mă vor duce spre alte meleaguri, spre alţi prieteni cărora le voi vorbi despre cele ce am văzut în frumoasa dumneavoastră ţară.**

I-am urat tînărului Lloyd Morrison să continue cu succes drumeţia prin ţările lumii...

AUREL CRIŞAN

PORTRET

Îi vezi portretul pe panoul
Din centrul noului oraş,
Iar faptelor le ştii ecoul
Căci are titlul de fruntaş.

Cu alţi părinţi în astă iarnă
Făcu în parc un patinoar.
La astea toate îl îndeamnă
O inimă de gospodar.

Cînd dîrz precum îl ştim din fire
El alerga pe stadion
Ţîşnind spre firul de sosire
Aflai că e şi campion.

Iar azi vecinii de pe stradă
S-au strîns şi l-au felicitat.
Aveau un nou motiv. Ştiţi care?
El e de-acum şi candidat.

I. COSMIN

DE TOATE

Calităţile de scriitor s-au născut, se pare, la mulţi sportivi o dată cu cîştigarea medaliei de aur la Olimpiadă. Intr-adevăr, din ce în ce mai mulţi „olimpici" au început să-şi scrie autobiografiile. Nici campionul olimpic la decatlon, Willi Holldorf, nu vrea să se lase mai prejos. Peste puţin timp va apare cartea sa autobiografică intitulată **„Regele atleţilor".**

Modest!

Arbitrul meciului Le Puy—Saint Etienne a fluierat sfîrşitul partidei în min. 33, din cauza numeroaselor incidente care marcaseră desfăşurarea jocului.

De notat că meciul era amical...

Deşi a ...decăzut şi se află acum pe la mijlocul plutonului în divizia B, fosta campioană a Franţei, Reims, continuă să se bucure de simpatia amatorilor de fotbal. Recent, ei au putut fi văzuţi în număr mai mare (20 628 de spectatori plătitori) la meciul Red Star—Reims decît la cel mai important joc din divizia A din acea etapă: Rennes—Angers (13 033 spectatori).

Ducîndu-se să ia un interviu lui Floyd Patterson, un ziarist l-a zărit pe copilul acestuia, în etate de 4 ani, echipat cu mănuşi de box.

— De pe acum aţi pus mănuşile de box în mîinile copilului? Il pregătiţi să fie un mare boxer!

— Să vă spun sincer, nu atît pentru asta. Inainte de toate pentru a-l împiedica să-şi bage degetele în nas!

UMOR

M-au trîntit!

Am căzut, că m-au trîntit! Oameni serioşi să trîntească un biet copil pe strada Uranus! La Institutul de Cultură Fizică! Ce oameni, dom'le, şi profesorii ăştia... Nu se uită şi ei la tine că eşti mai debil la materia lor şi te trîntesc. Nu ţin seamă că eşti fiul unei mame. Ce-i mai scump pe lume decît o mamă?... **„O, mamă, dulce mamă, din negura de vremi"...** Inţeleg să sufăr eu la examen. Dar nu părinţii!

Nici nu ştiţi în ce condiţii am fost examinat. Auzi, să tragi un bilet de pe catedră. Dar ce, examenul de antrenor e... loz în plic? Dacă ştiam aşa, veneam la sesiune cu Bobiţă, nepoţelul meu. Că are noroc în mîna stîngă. Cum bagă mîna în borcan scoate un loz cîştigător. S-a obişnuit puştiul cu borcanul că şi de ziua mea, la masă, a băgat mîna pînă şi în borcanul cu muştar.

Am tras şi eu un bilet. Ce subiect era acolo nici la duşmani să nu fie! Am cerut permisiunea să-mi mai încerc norocul. După ce l-am citit pe-al doilea... l-am tras pe al treilea. Pe urmă am pus mîna pe al patrulea şi eram cu ochii la al cincilea. Dar nu m-a lăsat profesorul. Mi-a zis:

— Popescule, ce, eşti la Aprozar şi alegi mere?
— Nici acolo nu-i pe alese! m-am plîns eu.

Apoi am zis:

— Tovarăşe profesor: n-aveţi un bilet în plus?
— Am unul la „Cancan"! răspunse dînsul şi mă invită să dezvolt subiectul.

Am început să-l dezvolt şi tocmai cînd ajunsesem s-o descriu pe Shirley Mc Laine în dansul apaş, m-a oprit zicîndu-mi să-i dezvolt subiectul din bilet.

— Să-l dezvolt de tot sau numai parţial? l-am întrebat.

— Ia-ţi inima-n dinţi şi vorbeşte, Popescule! mă invită profesorul.

Cînd văzu că am început să tac şi mai tare, adăugă:

— Ce ştii dumneata mai bine?

— Ştiu „Madison"!

Dar n-a vrut să mă examineze la dansul ăsta. Mi-a spus:

— Mulţumesc, Popescule!

— N-aveţi pentru ce!

— Chiar că n-am! a conchis dînsul fără să ţină seama că biata mama, tata, toată familia, toţi mă aşteptau înfrigurati acasă ...că nu mergea caloriferul în bloc.

Şi toate astea mi se trag numai de la bunica. Aşa-mi trebuie dacă mă las tîrît în superstiţii. Zicea că-mi ghiceşte dînsa subiectele în cafea. Şi m-a pus să beau atîta de l-am întrecut pe Paşa din El-Zorab cu cinci ibrice şi o ceaşcă. Dar acum ştiu ce am de făcut. Cum ajung acasă mă pregătesc pentru sesiunea viitoare. O pun pe bunica să se reprofileze. Să înveţe şi ea. Să înveţe ghicitul în stele. In trei stele, în cinci stele, în Hennessy, în Milcov şi alte mărci. Că, după cafea... merge coniacul!

IONEL
(pt. conf. V. D. POPA şi V. RĂDULESCU)

Desene de la cititori

Ospătarul la schi

de Petru Gavriliu

POŞTA magazin

DINU STOICA, BUCUREŞTI. Floyd Patterson n-a participat la Jocurile Olimpice din 1956 de la Melbourne. Nici nu era cu putinţă: la epoca aceea el era de acum campion mondial la toate categoriile în boxul profesionist.

IOAN PETCA, TG. JIU. *„Clubul Minerul Baia Mare a anunţat acum cîtva timp că va renunţa la jucători ca Staicu, Halagian şi Colceriu, veniţi din cele patru zări, promovînd în locul lor juniori şi făcînd astfel să „cadă" unele denumiri care i s-au dat, printre care şi aceea de... „selecţionată a regiunilor". Dar iată că în formaţia Minerul, la ultimele meciuri de verificare, au apărut din nou aceşti jucători. De ce?"* Pentru că, în general, acestea sînt „noutăţile" pe care le oferă echipele noastre de fotbal: X de la echipa Avîntul din Bîrlad a trecut la echipa Gloria din Tulcea şi Y de la Gloria din Tulcea a trecut la... Avîntul Bîrlad. Juniorii? Să mai crească!

GRIGORE PRAZARU, TÎRGOVIŞTE. *„Portarul execută un „aut de poartă". Mingea depăşeşte — în aer — careul de 16 metri, dar vîntul — care bate puternic — o întoarce din drum şi ea... intră în plasă fără ca portarul s-o fi atins. Este gol?"* Nu: e corner! Poate că unii cititori vor fi tentaţi să întrebe: *„Dar dacă portarul atinge mingea în aceste împrejurări, dar n-o poate împiedica să intre*

în poartă?" E mai... grav, dar totuşi nu e gol! Se dă lovitură liberă indirectă împotriva echipei respective, întrucît portarul a „jucat" a doua oară balonul.

EUGEN MAGHIAR, COMUNA BOBDA. 1. Steaua s-a întîlnit de trei ori cu T.D.N.A. — de două ori la Bucureşti (1951 şi 1961) şi o dată la Sofia (1961)—realizînd de fiecare dată acelaşi scor: 0-0. In care din aceste meciuri a ratat Constantin un „11 metri"? Nu ştim. Pînă acum, cum era şi firesc, noi am ţinut numai evidenţa golurilor marcate. Dar ne-aţi dat o idee: poate că n-ar fi rău s-o întocmim, de aci înainte, şi pe cea a golurilor... ratate. Numai că o să ne ia mai mult spaţiu! 2. Cunoscutul fotbalist englez Jimmy Greaves a jucat un timp în Italia, la Milano.

ŞTEFAN VIRGIL, VIDRA. 1. Romînia nu s-a întîlnit niciodată la fotbal cu Argentina. 2. Antrenorul emerit E. Vogl are 60 de ani. El a debutat la 17 ani în prima echipă a Chinezului Timişoara, campioana naţională între anii 1921-1927. Apoi, pînă în 1937 a jucat la Juventus (Petrolul) Bucureşti. A fost selecţionat de 27 de ori în echipa naţională. El şi Apolzan —între ei doi alegerea e mai dificilă—sînt consideraţi, în general, de către specialişti, cei mai buni mijlocaşi pe care i-a avut fotbalul nostru.

Ing. DAN COŞA, BRAŞOV. Probele de înot 200 m mixt bărbaţi şi femei nu sînt specifice performanţelor înalte şi de aceea nu fac parte nici din programul J.O. şi nici din cel al campionatelor europene. Sînt probe neoficiale, la care se pot stabili însă recorduri mondiale, ţinute în evidenţă de statisticieni.

ION POŞTAŞU